

Document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2018:023.001639

Dosar nr. 8978/2/2017

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1639

Ședința publică din data de 03.04.2018

Curtea constituită din:

Președinte: Paraschiva-Nina Gogescu

Grefier: Daniela Onofrei

Pe rol se află spre soluționare cererea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, în contradictoriu cu pârâtul **RADU MARIAN**, având ca obiect *constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr.24/2008)*.

Instanța a reținut cauza spre soluționare în ședința publică din data de 13.03.2018, datele fiind consemnate în încheierea de ședință de la acel termen la care curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru datele de 27.03.2018 și 03.04.2018.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față reține următoarele:

Prin *cererea* înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal, la 23.11.2017 sub dosar nr. 8978/2/2017, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a chemat în judecată pe pârâtul Radu Marian, solicitând ca instanța să aprecieze pe baza indiciilor rezultate din documentele existente la dosar, la această dată, asupra calității pârâtului de colaborator al Securității.

În fapt, reclamantul a arătat că domnul Radu Marian ocupă funcția de membru al Consiliului Județean Olt. Conform prevederilor art. 3 lit. g), coroborate cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile ori în funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b) - h)1.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/1987/23.11.2016, domnul Radu Marian, tehnician agronom la CAP Dobrețu, a fost recrutat în vederea supravegherii informative a persoanelor cu antecedente politice de pe raza comunei Dobrețu. A semnat un Angajament olograf la data de 31.07.1987, preluând numele conspirativ „Sorin Cîrțu”.

În concluzie, solicită să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul Radu Marian, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor reținute în Nota de Constatare nr. DI/I/1987/23.11.2016. Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Reține, astfel, Notele informative olografe, furnizate de pârât sub numele conspirativ „Sorin Cîrțu”, la data de 31.07.1987, în procesul de recrutare, referitoare la comentariile ostile ale unor cunoscuți ai domniei sale:

> „Sursa vă informează că a discutat în mai multe rânduri cu numitul B. C., de profesie mecanic agricol la IAS Curtișoara, prilej cu care am constatat că în unele împrejurări și mai ales când se află sub influența băuturilor alcoolice, face unele aprecieri cu privire la condițiile sociale și politice din țara noastră, nemulțumit de viață din prezent și de retribuția pe care o primește”;

> „Sursa informează despre numitul M. M. din com. Dobrețu, că în mai multe rânduri discutând cu acesta, am constatat că în unele ocazii se declară nemulțumit de viață și face comentarii negative pe marginea unor măsuri întreprinse de partidul și statul nostru cu privire la achiziționarea de animale și produse animaliere, precum și în legătură cu noul sistem de retribuire CAP, cât și referitor la modul de raționalizare a unor produse agroalimentare.

Este de notorietate faptul că asemenea comentarii privind conducerea de stat erau complet interzise de regimul comunist, iar persoanele semnalate intrau în atenția organelor de Securitate.

De asemenea și comentariile legate de lipsa alimentelor reprezintă atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. De altfel, este de notorietate faptul că, anii '80 au fost guvernați de o politică restrictivă în toate domeniile, inclusiv în cel alimentar. Potrivit Raportului final al Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România „sfârșitul anilor 1980 a coincis cu accentuarea politicii represive, inclusiv în plan economic. Cu sprijinul unor specialiști din domeniul sănătății /.../ și din alte sectoare, conducerea PCR, și în primul rând Nicolae Ceaușescu au luat decizii cu grave consecințe în planul vieții cotidiene a cetățenilor României: penuria artificială organizată statal, reducerea dramatică a consumului de electricitate pentru uzul cetățenilor, dar nu numai, justificarea pe baze fals științifice a unor politici deliberate de înfometare a populației. /.../ Obsesia lui Nicolae Ceaușescu și a camarilei sale, izvorâtă înainte de toate dintr-o filozofie autarhică, de a achita, într-un interval foarte scurt, întreaga datorie externă (de peste 8 miliarde de dolari), a dus la deteriorarea accelerată a bazei tehnologice a economiei, a industriei turistice și a condițiilor de viață. /.../ Cozile interminabile, soldate întotdeauna cu rezultate incerte, au devenit viața de zi cu zi a cetățenilor români.” (Raport final - Comisia Prezidențială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, 2006 - București, f. 424).

Pentru argumentele expuse, prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată deoarece, nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatiunea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, informațiile furnizate de domnul Radu Marian au vizat viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice

În drept, cererea a fost întemeiată pe conținutul articolelor: art. 3 lit. g), art. 2 lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 1 și art. 35 alin. 5, lit. a din

Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S. adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

Pentru aceste motive, solicită să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul Radu Marian.

În dovedire a fost propusă spre administrare proba cu înscrisuri: Nota de Constatăre nr. DI/I/1987/23.11.2016, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.; Dosar nr. R 326049 (cota C.N.S.A.S.), integral; Delegația de reprezentare în instanță a C.N.S.A.S.

Reclamantul a arătat ca materialele menționate la punctul 2 respectă condițiile prevăzute de articolul 11 alineatul 3 al Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

Fiindu-i comunicată cererea de chemare în judecată, pârâul Radu Marian a formulat **întâmpinare**, prin care solicit respingerea cererii formulate.

În fapt, paratul a arătat ca reclamantul CNSAS a solicitat ca - pe baza indiciilor rezultate din documentele existente la dosar, sa se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește.

Pe de o parte, se discuta de indicii, si se solicita instanței sa aprecieze asupra calității, nu sa se constate calitatea de colaborator in baza unor probe certe.

Paratul arată ca a avut o singura întâlnire la sediul miliției din Comuna Dobrețu, Olt, cu șeful de post, care l-a chemat sa-i comunice ca a fost reclamat pentru ca nu pontă corect munca celor din subordine, in sensul ca pontă fictiv persoanele care lucrau in cadrul CAP Dobrețu (conform scenariului reliefat in fila 3 din dosarul meu, paragraful 5).

Întâlnirea a fost in seara zilei de 31.07.1987, si s-a prelungit pana după miezul nopții, fiind pus sa semneze Angajamentul de la fila 9 si i s-a dat sa copieze, in aceeași noapte, ca model, doua note informative care au nr. 001/31.07.1987 (fila 15 dosar personal) si 002/31.07.1987 (fila 14 dosar), note pe care șeful de post le avea de la o alta sursa.

Deși in cerere se face referire la o activitate ulterioara a sa, prin care a dat alte relații si note informative, nu sunt la dosar alte documente semnate de parat.

Paratul a solicitat sa se constate ca nu sunt îndeplinite condițiile lit.b din privitor la calitatea informațiilor furnizate Securității de către acesta.

Aceste informații nu se refera în concret la activități si atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și nici nu se poate stabili modul în care prin aceste informații paratul ar fi vizat îngrădirea drepturilor si libertăților fundamentale ale altor persoane.

Mai mult decât atât din înscrisurile depuse de dosarul cauzei persoanele respective nu au suferit vreun prejudiciu material sau moral prin faptul furnizării notelor informative si nu au fost luate împotriva acestora niciun fel de masuri.

Dimpotrivă, la filele 17-26 din dosarul personal sunt note informative care se refera la parat, atât anterior semnării angajamentului cat si ulterior, note ce cred ca au fost contabilizate de către reclamant ca fiind semnate de parat.

Aceste note arata ca nu se bucura de încrederea necesara, si trebuie coroborate cu Notele de analiza din 01.06.1988 si 28.06.1989 de unde rezulta ca se recomanda creșterea aportului sau in culegerea de informații, in special de prima sesizare.

Din cele 29 de file, numai trei din data de 31.07.1987 poarta semnătură sa, si au fost date in modul arătat de mai sus, si contrazic consemnările din notele de analiza referitoare la numărul de întâlniri, materiale informative sau informații furnizate.

Analizând teza 1 a art. 2 litera b, din OUG 24/2008, „colaborator al Securității - persoana care a furnizat informații, precum note și rapoarte scrise, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

Astfel din analiza înscrisurilor depuse la dosarul cauzei nu se poate reține întrunirea cumulativă a condițiilor rezultate din textul art. 2 lit. b), pentru ca paratul sa fie considerat colaborator al fostei Securități, în accepțiunea data de legiuitor.

Cele doua note informative furnizate nu denunța activitățile si atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist cu consecința îngrădirii drepturilor si libertăților fundamentale ale omului.

Stabilirea calității de colaborator al Securității nu se face așadar „de plano”, ca urmare a constatării faptului semnării unui angajament sau a furnizării unor informații ci prin verificarea concomitentă a întrunirii condiției legale relativ la îngrădirea drepturilor si libertăților fundamentale ale omului.

În drept a întemeiat apărarea pe prevederile art. 205 din C.proc.civ.

În probatoriu, solicita încuviințarea probei cu înscrisuri.

Reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a formulat *răspuns la întâmpinare*.

Curtea a încuviințat în cauză administrarea probei cu înscrisuri.

Analizând probele administrate în cauză, Curtea reține următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (CNSAS) a solicitat instanței să constate calitatea de colaborator al Securității pentru pârâțul Radu Marian, născut la data de 05.09.1967 în Curtișoara, comuna Dobrețu, județul Olt, fiul lui Mihai și Mariana Anca, domiciliat în localitatea Dobrețu,....., județul Olt (fila 3 dosar).

Preliminar, Curtea constată că pârâțul Radu Marian prin întâmpinare a recunoscut întocmirea celor doua note informative, susținând doar că informațiile furnizate nu erau de natură a afecta viața privată a persoanelor despre care se susține că au fost oferite informațiile.

Curtea constată din analiza înscrisului intitulat «Raport asupra modului cum a decurs recrutarea numitului Radu Marian din comuna Dobrețu, județul Olt, în calitate de informator» (filele 25 - 26 dosar) întocmit la 03.08.1987 de Inspectoratul Județean Olt că a fost avută în vedere persoana cu numele «Radu Marian », fiind menționat faptul că i s-a dat «numele conspirativ „Sorin Cîrțu”».

În cauză, reclamantul CNSAS face referire în cererea de chemare în judecată la două note informative semnate « Sorin Cîrțu», pe care le atribuie părții pârâte, susținând că acesta a fost cel care le-a redactat olograf.

Curtea subliniază că CNSAS s-a întemeiat în cererea de chemare în judecată formulată exclusiv pe notele informative menționate, limitând investirea instanței de judecată la conținutul acestora în analiza calității pârâtului de colaborator al Securității în sensul art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

În lipsa reglementării procesual civile detaliate în O.U.G. nr. 24/2008, dreptul comun în materie îl reprezintă Codul de procedură civilă. Astfel, în completarea O.U.G. nr. 24/2008, acolo unde normele juridice nu sunt suficiente sub aspectul reglementării procedurii de judecată, se aplică normele Codului de procedură civilă. Or, unul dintre principiile fundamentale specifice procedurii civile este cel al disponibilității acțiunii, consacrat de art. 9 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, implicând dreptul părții reclamante de a configura cadrul procesual prin indicarea pârâtului, formularea obiectului cererii și indicarea motivelor de fapt și de drept ale acesteia, adică stabilirea cauzei. Altfel spus, instanței de judecată nu îi este permis nici a se investi din oficiu cu un anumit obiect și nici de a judeca dincolo de motivele de fapt și de drept ale acțiunii, adică încălcând cauza acesteia, căci art. 22 alin. 6 din Legea nr. 134/2010 îl obligă pe judecător „să se pronunțe asupra a tot ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investiției”.

Incumbă părții reclamante potrivit art. 194 lit. d) NCPC să arate motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază cererea de chemare în judecată, obligația procesuală impunându-i

titularului cererii să arate în conținutul acesteia toate argumentele pe care înțelege să le invoce în susținere, iar nu doar o exemplificare a acestora, deoarece reclamantul stabilește astfel limitele acțiunii exercitate prin prisma cauzei sale juridice, instanța putând judeca în cadrul acestora și nerevenindu-i vreo obligație de a efectua cercetări în afara cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată.

În aceste condiții, Curtea concluzionează că acțiunea exercitată de CNSAS este limitată la respectivele note informative, analiza impunându-se a se efectua prin prisma acelor consemnări atribuite părții pârâte.

Pe fondul cauzei, în drept, potrivit art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, prin *colaborator al Securității* se înțelege **„persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor”**.

Din interpretarea textului legal menționat în precedent, respectiv prima teză a art.2 alin.1 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008, rezultă că o constatare a faptului că o persoană a fost colaborator al Securității în sensul legii este subsumată întrunirii cumulative a trei condiții: (1) prima condiție este aceea ca această persoană să fi furnizat informații, (2) a doua condiție vizează conținutul informației furnizate, în sensul că prin aceste informații se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, (3) iar a treia condiție se referă la efectele furnizării informațiilor, în sensul că au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Față de materialul probator administrat în cauză de partea reclamantă CNSAS, reiese că *prima condiție*, astfel cum a fost menționată mai sus, este îndeplinită, pe parcursul colaborării cu organele de Securitate pârâtul Radu Marian furnizând informații sub forma unor note scrise.

În acest sens, constată Curtea că art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, în redactarea legiuitorului, prevedea *„informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității”*.

Cu toate acestea, prin decizia nr. 672/26.06.2012, publicată în M.Of. nr. 559/08.08.2012, Curtea Constituțională a judecat în sensul că *„sintagmele ”indiferent sub ce formă” și ”relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității” din cuprinsul art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității sunt neconstituționale”*.

A reținut Curtea Constituțională, în considerentele deciziei amintite, următoarele:

„Curtea constată că, în absența altor precizări normative, pe de o parte, și a altor probe în cauză, pe de altă parte, instanța judecătorească, investită cu soluționarea acțiunii în constatare, nu poate să realizeze o evaluare reală a fiecărei situații de fapt, având în vedere elemente precum natura și veridicitatea informațiilor

consemnate, gradul de implicare în activitatea de colaborare cu Securitatea ori circumstanțele colaborării.

Curtea se mărginește să arate că, ținând cont de specificul contextului politico-istoric în care au fost consemnate, relatările verbale pot fi caracterizate prin subiectivism, arbitrar și uneori simulare, iar acestea pot genera un conținut vag, neclar, incert, neverosimil, fictiv și inutil, astfel, cauzei privind constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia. Pe de altă parte, în situația în care instanța judecătorească își formează convingerea exclusiv prin aprecierea unor asemenea documente, există riscul ca orice îndoială să poată fi interpretată împotriva persoanei verificate, iar aparența să fie considerată relevantă. Toate acestea creează între părțile acțiunii în constatare - Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în calitate de reclamant, și persoana verificată, în calitate de pârât, un dezechilibru incompatibil cu principiul egalității de arme.

În acest context, ceea ce trebuie, de asemenea, avut în vedere este dacă partea interesată a avut posibilitatea efectivă de a contesta autenticitatea probelor și de a propune dovezi contrarii. Calitatea probelor trebuie, de asemenea, luată în considerare, inclusiv în situația în care circumstanțele în care au fost obținute creează îndoieli privind credibilitatea sau acuratețea lor (...).

Astfel, persoana verificată, în privința căreia există la dosarul cauzei doar documente reprezentând "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității", nu are beneficiul unei proceduri contradictorii în cazul în care se află în imposibilitatea obiectivă de a propune alte probe în apărarea sa. Or, rolul fundamental al instanței judecătorești de a realiza justiția presupune, între altele, ca instanța să examineze probele administrate în cadrul unei proceduri contradictorii, astfel încât, în raport cu aceste probe, să nu ajungă la concluzii contrare eficacității justiției și să evite erorile judiciare.

Curtea constată, așadar, că prin sintagmele legale în discuție se aduce atingere unui element esențial al procesului echitabil, și anume principiului egalității armelor. (...)

În aceste condiții, Curtea constată că sintagmele "indiferent sub ce formă" și "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității" aduc atingere dreptului la un proces echitabil, reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție, și dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Constituție, deoarece creează posibilitatea ca instanța judecătorească, în absența obiectivă a altor probe legale, verosimile, pertinente și concludente, să soluționeze acțiunea în constatare exclusiv pe baza relatărilor verbale consemnate de lucrătorii Securității. A accepta o asemenea interpretare echivalează cu a acorda instanței judecătorești un rol superficial, incompatibil cu funcția sa de înlăptuire a justiției. Or, în cazul unei acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau colaborator al acesteia, realizarea justiției presupune și verificarea obiectivă a veridicității actelor și faptelor care au avut loc în trecut, într-un anumit context politic și istoric al țării, pe baza unor probe lipsite de ambiguitate, astfel încât orice concluzii arbitrare să fie excluse, iar echilibrul dintre justiția imparțială, fără urme vindicative, într-o societate democratică și protecția drepturilor individului să fie atins.

Prin urmare, Curtea constată că pentru a da eficiență dreptului la un proces echitabil, și implicit dreptului la apărare, "relatările verbale consemnate de lucrătorii Securității" nu pot fi administrate și apreciate, individual, ca probe unice. Cu alte cuvinte, asemenea documente nu pot avea forță probantă luate izolat și, ca atare, nu pot servi ca temei al admiterii acțiunii în constatare, decât dacă, pe calea unei atente

și complete analize, sunt coroborate cu datele sau informațiile provenite din alte documente sau rezultate din administrarea altui mijloc de probă.

O asemenea soluție corespunde îndatoririi legale a judecătorilor de a stărui, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale.

Curtea constată că, numai în aceste condiții, acțiunea în constatare prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 poate fi just soluționată de instanța judecătorească, astfel încât scopul declarat al actului normativ - deconspirarea Securității să fie atins, iar adevărul istoric, corect receptat și consacrat”.

În cauza de față, apreciază Curtea de apel că, prin coroborarea probelor administrate, rezultă certitudinea faptului părții pârâte de a fi furnizat informații organelor Securității.

Partea pârâtă Radu Marian nu a contestat că ar fi redactat acele note informative ce îi sunt opuse de CNSAS., recunoscând întocmirea acestora.

Sub aspectul celei de-a doua și celei de-a treia condiții cerute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, în raport de conținutul notelor informative, Curtea reține că prin informațiile furnizate, pârâtul a denunțat atitudini considerate a fi potrivnice regimului totalitar comunist, apte a genera îngrădirea, după caz, fie a libertății de exprimare, fie a dreptului la viață privată, aparținând persoanelor vizate și fiind de natură a atrage consecințe negative asupra persoanelor indicate.

Așadar, în cauza de față sunt îndeplinite și celelalte două condiții prevăzute de dispozițiile art. 2 lit. b) prima teză din OUG nr. 24/2008.

Curtea observă că interpretările gramaticală, logico - sistematică și teleologică ale prevederilor legale anterior indicate, conduc la concluzia că nu este necesar, pentru ca o persoană să fie încadrată în categoria colaboratorilor poliției politice, ca activitatea acesteia să fie adus efectiv atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, fiind suficient ca ea să fi fost îndreptată împotriva acestor drepturi și libertăți și să fi fost aptă să le aducă atingere.

Activitatea concretă a pârâtului, astfel cum rezultă din materialul probator, a determinat semnalarea comentariilor negative la adresa conducerii de partid și de stat, care erau interzise de regimul comunist. În concluzie, informațiile furnizate de pârât au îngrădit libertatea de exprimare prevăzută de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, precum și dreptul la viață privată prevăzute de art. art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, ratificat de altfel de Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România prin Decretul nr. 212/1974.

Libertatea de exprimare implică în accepțiunea art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice nu doar dreptul de răspândi informații și idei de orice fel, dar și dreptul de a căuta și primi astfel de idei și informații. Pe cale de consecință, aspectele de fapt învederate de pârât denunțau o atitudine potrivnică regimului comunist, aspect confirmat de altfel prin simplul fapt că organele Securității nu au rămas indiferente la informarea că persoană respectivă efectua comentarii negative referitoare la lipsa alimentelor și la adresa conducerii de partid și de stat, ci au dispus măsuri de urmărire. În plus, denunțul părții pârâte a dus la îngrădirea libertății de exprimare a persoanei despre care a făcut vorbire.

Pe de altă parte, a intervenit și o atingere a vieții private, drept garantat de art. 17 din Pact, căci aceasta este menită să asigure dezvoltarea, fără interferențe exterioare, a personalității fiecărui individ, inclusiv în relație cu alte ființe umane, existând o zonă de interacțiune a persoanei cu ceilalți, chiar și într-un spațiu public, care poate intra în aria vieții private; or, cunoașterea relațiilor persoanei respective privea tocmai această zonă de interacțiune într-un spațiu care intra în zona vieții private.

Pe cale de consecință, Curtea observă că sunt întrunite în cauza de față condițiile instituite de art. 2 alin. 1 lit. b) prima teză din O.U.G. nr. 24/2008 pentru a constata că pârâtul a fost „colaborator al Securității”.

Prin urmare, față de cele arătate în precedent, Curtea va admite acțiunea, astfel cum a fost formulată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de reclamantul **Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității**, cu sediul în sector 3, București, str. Matei Basarab, nr. 55-57, în contradictoriu cu pârâtul **Radu Marian**, cu domiciliul în com. Dobrețu,
....., județ Olt.

Constată că pârâtul Radu Marian a fost colaborator al Securității în sensul art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare, care se va depune la Curtea de Apel București.
Pronunțată în ședință publică azi, 03.04.2018.

PREȘEDINTE

Paraschiva-Nina Gogescu

GREFIER

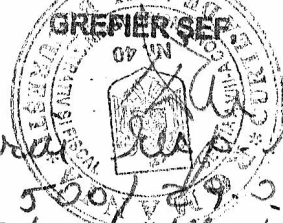
Daniela Onofrei

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA

Prozenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanțe Nr. 8978/2/2017
se legalizează de noi

S-a anulat chitanța/foaia de vârsământ Nr.
..... în suma de lei

Sef pda resp. ref.
- do. nr. 560/29.01.2021
da. 8978/2/2017 ICCJ.